* * *

Тавтапуç çуралнă çĕршыва
Тавăрнишĕн ырă та сывах.

Тахçанах çак йывăç кĕпере
Эп курасшăн çуннăччĕ тепре.

Кĕпер урлă каçрăм та — çаран,
Ĕрĕхессĕм килчĕ ман çарран.

Шурути пĕркеннĕ сывлăма
Сирпĕтессĕм килчĕ чунăма.

Сулхăн шыв çăвать йăмра ӳтне,
Тăсăлса выртайăттăм ӳпне.

Сиктĕрмен шерпет пек çăлĕсем —
Сиплĕ, теççĕ манăн ялйышсем...

Пĕр лаши ула, тепри хăла,
Шăварма анать-мĕн хĕр çăла.

Те палларĕ, те ют çын тӳрри,
Те палламăш пулчĕ вăл юри?

Янратса кĕçенчĕ ула ут,
Янкăсланчĕ чунăм тепĕр хут.

Утланассăм килчĕ ман пĕрне,
Чуптăвассăм килчĕ сар хĕрне!

1927

* * *

От души свой край благодарю,
Землякам спасибо говорю.

Много дней лелеял я мечту
Прошагать по старому мосту.

Перешел, любуясь на Инчу,
И босым бежать в луга хочу,

Чтоб роса покрывшая пырей,
Окропила душу поскорей,

Чтобы все печали прогнала
У ручья знакомая ветла.

Сиктерме родного родники
Лечат, утверждают старики...

Пегий конь, а рядом с ним—гнедой,
Их пиге ведет на водопой.

Иль меня и вправду не узнать?
Или ходит с кем иным гулять?

Звонко, звонко пегий вдруг заржал,
Все мои сомнения прогнал.

Захотелось мчаться на лугу,
Целовать девчонку на скаку.